

ΜΠΑΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΜΑΤΣΗ

Στοῦ Δικώμου ἔν' ἀπόμερο σπίτι.
Μὲ τὸ γέλιο ἀνθισμένο στὰ χεῖλη.
Μᾶς ζωντάνεψες πάλι ξανά
Θερμοπόλες, καὶ τρόποι' ἀρχαῖα
Λευτεριάς φτερουγίσματ' ὠραῖα
Λεωνίδες, καὶ θούρια παληά...

Στὸ μουγγὸ τοῦ φθινόπωρου δεῖλι
Μᾶς ξανάφερες πίσω στὴ μνήμη,
Κάποιον ἥρωα ἐπίσης τρανὸ,
Ποῦ κι' αὐτὸς τὴ ζωὴ τ' ἔχει δώσει,
Στὴν Πατρίδα ποῦ τόσ' εἶχε νοιώσει,
Πολεμώντας σὲ κάποιο θρονό...

Μὰ οἱ ψυχὲς καὶ τῶν δυὸ σας ἀνάμα
Στὴς πατρίδας τ' ἀτέλειωτο δράμα,
Θὰ κρατᾶνε μιά δάδα ψηλά
Κάποια δάδα μὲ φλόγ' ἀναμμένη
Ἀπ' τὰ κόκκαλα ἡρώων θαλαμμένη,
Ποῦ θὰ φέρη σ' ἐμᾶς, Λευτεριά...

ΛΕΥΚΟΣ ΚΛΗΡΙΔΗΣ

19η Νοεμβρίου 1958.

Λευκωσία 31.8.95

ΑΓ. ΓΙΑΝΝΑΚΗ,

Ἐπὶ βιασμένη μου ξέχασα νὰ σοῦ ἀφίξω
τὸ πιὸ πάνω ποίημα ποῦ ἔγραψα γιὰ τὴν
οδοδείξή σου Κυρία μου Νιάρη 1ος 1958.
Ὅσα τὰ σφίγματα καὶ γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν
ἐπιθυμία μου.

Λευκός

Λευκός Κληρίδης

Τ.Γ. Ἐπίσης σοῦ εἴψω ἕνα μυθιστόριο
γιὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ΛΗΠΑΛΙΣΤΗ (φανατικού ἀπαρτῆ
1ος Δευτεμβρίου) καὶ σὲ παρακαλῶ ἀπὸ γυναικῶν
ὁ ἡκούσει νὰ τὴν ἀγῆς τὴν ἀγάπη καὶ
νὰ τὴν παρακαλέσει νὰ βροντᾶται εἰς
δικαστήριον τῶν ἀδικημάτων τῶν ἀπὸ τὴν
ΕΘΝΙΚΗ ΦΡΑΤΡΑ.

Λκ